

de frivillige Forsikrede! Ja, ogsaa der er det i Virkeligheden den arbejdende Middelfstand, vi have med at gjøre, det vil sige den Del af Middelfstanden, som alene er afhængig af sit personlige Arbejde. De Folk, der have Noget i Ryggen, enten i Skikkelse af ren Kapital eller af Penge, anbragte i faste Eiendomme eller paa anden Maade, ere gjenemgaaende ikke i denne Anstalt. Større Forretningsfolk s. Ex. foretrække som Regel, naar de ellers staa sig nogenlunde, at være deres egne Assurandører. Derfor er det hovedsagelig de Folk, der leve af Honorarer: Kontorfolk, Læger, etc., af hvilke en stor Del have meget ringe Indtægt, der ere forsikrede her, Folk, som ofte kun med stort Besvær affe Præmierne og gjøre det for at fyldestgjøre et godt og agt værdigt Formaal, nemlig at sikke sig selv i deres Alderdom eller at sikke deres Nærmeste efter deres Død. Det forekommer mig, at der her virkelig er Noget, man maa sympathisere med, og at man paa ingen Maade kan sige, at det er at give til dem, der have Nød i Forveien. Der er jo ofte, naar denne Sag har været paa Tale, fremkommet den Tanke, at Anstaltens Overskud rettest burde anvendes til en Alderdomsforsørgelsesanstalt for Ubemidlede. Jeg behøver vel næsten ikke at sige, at jeg mener, at en saadan Alderdomsforsørgelsesanstalt for Ubemidlede er Noget, vi ubetinget bør have saa godt og fyldigt og saa billigt for de Bedkommende som muligt. Jeg skal heller ikke negte, at der nok gjennem denne Anstalt kunde fremkomme Midler, som passende kunde anvendes dertil, men det er, mener jeg, rigtig nok ikke de Midler, der ere fremkomne ved, hvad de nu i Anstalten Forsikrede have indbetalt for Noget; det er ikke de Midler, der her bør være Tale om. Staten er ikke saa fattig, at den, for at faae en fyldestgjørende Alderdomsforsikring for Ubemidlede behøver at plyndre private Folk, der have rigelig Brug for Pengene selv. Men derimod er der jo, som det vil være de Herrer bekendt, fra de ældre Anstalter overgaaet et Beløb paa ca. $3\frac{1}{2}$ Millioner Kroner, og den cerede Finanzminister anslog ved 1ste Behandling den Sum, hvortil dette Beløb med Rente og Rentes Rente nu er løben op, til ca. 8 Millioner Kroner. Det er jo blevet hævdet, at dette Beløb skal betragtes som en uværlig Garantifond, og jeg mener heller ikke, at der bør være Tale om at uddele til Interessenterne af dette. Det er Noget, der ikke er tilveiebragt af Interessenterne i denne Anstalt, som her er Tale om, og Forholdet til de tidligere Interessenter blev jo affluttet, da den nu-

værende Anstalt oprettedes. Dette Beløb gik da over til en Garantifond, men det vilde dog være aldeles absurdt at lade dette ligge og voxe og voxe i det Uendelige. Der naaes dog en Gang en Grændse, hvor man maa indrømme, at udover den kommer man til det Urimelige, og der opstaar da det Spørgsmaal, om Staten ikke bør inddrage dette Beløb i Statskassen, saaledes som det ogsaa blev forudsat i Loven af 1870, og jeg finder, at man da med Rette kunde give denne Fond eller en Del deraf en rimelig Anvendelse som Grundfond for en Alderdomsforsørgelsesanstalt. Jeg mener ikke, der vil være Grund til at slaa disse to Spørgsmaal sammen. Det er to forskjellige Spørgsmaal, der maa løses hver for sig, og der er ikke nogen Grund til at negte de Forsikrede en Bonus, fordi man sympathiserer med Anvendelsen af en Del af Midlerne til en Forsørgelsesanstalt for Ubemidlede. Jeg mener altsaa, at det er i og for sig rigtigt, at der foretages en Bonusudbetaling.

Det næste Spørgsmaal, vi komme til, er, om denne Bonus' Størrelse. Her har jo Finanzministeren indskrænket sig til at foreslaa en Bonusudbetaling, der erstatter vedkommende Forsikrede det, der ved deres Forsikring er indbundet paa Grund af, at Dødeligheden har viist sig ringere, end man forudsatte ved Beregningen. Det er altsaa det ene Moment, der har skabt Overskudet, som her tages i Betragtning, men det andet Moment tages ikke i Betragtning. Det er Rente- og Kursgevinsten, det vil sige det, som Renten har været ud over det, der forudsattes ved Tarifens Beregning, og det, der er indbundet som Kursavance. Jeg formaar nu ikke at indse, hvorfor man gjør en saa stærk principiel Adskillelse mellem disse to Kanaler, hvorigjennem Overskudet er flydt sammen. Man siger: Denne Rente- og Kursavance er en ren Konjunkturgevinst, det er Noget, som de Forsikrede aldeles ikke have noget som helst Krav paa, at der skal tages Hensyn til; det er Noget, der er kommet ganske uden Sammenhæng med deres Forhold til Anstalten og deres Personer. Men det er dog deres Penge, der faktisk have indbragt denne Rente, der er højere end beregnet; dette, at Dødeligheden har viist sig mindre, og at Renten har viist sig højere, er Ting, som Interessenterne lige lidt kunne gjøre for i begge Tilfælde. Det er begge Dele Ting, der ere indtraadte udover Beregningen, det er begge Dele Ting, der have gjort, at der har kunnet opsamlles et større Udbytte af deres Penge end forudsat. Hadde man kunnet forudsæ begge